
Цветанка Еленкова

Цветанка Еленкова има издадени четири книги с поезия и две с есета.

Две от стихосбирките ѝ са публикувани в САЩ — „Изкривяване“, и във Великобритания и Сърбия — „Седмият жест“.

Стиховете ѝ са печатани в антологии и като индивидуални публикации на тринайсет езика.

Превежда от английски, гръцки и галисийски: Реймънд Карвър, Ангелос Сикелянос, Розалия де Кастро, Лоис Перейро. Редактор на антологията за английското издателство Шърсмън Буукс — „На края на света: съвременна поезия от България“ и автор на книга с християнски есета за фреските на изоставени манастири „Български фрески: празник на корена“.

Неколкократно е номинирана за най-важните национална награди за превод и поезия. Съуправител на издателство Смол Стейшънс Прес (www.smallstations.com).

Хартия

Покривка за маса
от онези на квадрати
ресторантските
и не само тя
но и печатаното върху нея

Разбриданото ѝ е дървесина
на ударено от мълния
или натезжало от сняг дърво
и не само това
но и козина настръхнала на вълци
по заснежена равнина

Писането е древно изкуство
Затова не е модерно за нея
да се обезкосмява
Единствената ѝ звезда луната
огрява ниско над окопите със тел
хвърлящи сенки от кръстове

Може и да е родопско одеяло
с пресъхнали корита на потоци
Някога е имало живот
твърдят изследователите
А сега е само студ и пепел
И разградено слово

Чай

Всичко което съдържа
театъра на сенките
говора на азиатците
дръпнатите очи
хартиените полилеи
кимоната нинджите
катаните
но и шатрите
лозовите сарми
тютюна
пръстта със засъхнала кръв
всичко по пътя от Азия
до тези земи
средиземноморски
Единственото растение
което обединява
три култури
затова толкова прилича на навита карта
сгънат чадър провисен шлифер
Продавано
от англичаните

Черен шоколад

Толкова е тъмно твърдо
че виждаш детайлите
само когато го отхапеш
понеже единствено неравностите си позволяват
поемайки светлината с въглите с каскадите си
като загребваща лъжица
да я отразяват
Тогави виждаш структурата
съвсем не страшна
структурата на цвете в дърво
от белег на зъби
Поставяш парчетата едно до друго
и разбираш колко малка всъщност е
тъмнината
Като залепена на прозореца хартия
като пласт прах какао брашно
полепнал по стената
на стъклен съд

Молив

*Лед от стрехата на планинска хижа
лед с кал
по-остър и от нокът
на вещица
А виждал ли си окото му на пустинник —
обърни го от другата страна*

Спанак

*Случайно залепеното листо
върху бутилка с
Кока Кола
е всъщност
картата на света
опъната на пластмасови
или дървени профили
(основната жилка)
само дето не е четириъгълник
и прекъсва
без оглед на границите
тоест
преначертава ги
според нечие чистене*

Клечка кибрит

*И аз обичам клечките кибрит
изгорените им глави
тези перуки на нашите
майки от шейсетте
тези гъби които прорастват
след изгарянето
както върху гниеци дървета
дърветата имат втори живот значи
тези кдрави мартеници-жълди
които забождаме
върху мъжките ревери
колко неравномерна и колко фина
е границата докдето клечката е
изгоряла
с едно постепенно преливане
на черното в наситено жълто
до бледо
нещо като загадката на Сфинкса
искам да кажа че
и аз обичам барута*